

Betænkeligheder ved ganske simpelt at vende tilbage til det Forhold, vi i saa Henseende havde, før vi fik Loven af 5. April 1888. Det kan gerne være, at man godt kan gøre det, men jeg gad vide, om Fiskerne overhovedet vilde være tjente med en saadan Ordning, thi hvad var det da, vi stode paa? Vi stode paa Kristian V.s danske Lov, men med en Fortolkning af Højesteret, der som bekendt her i Landet har Eneret til at fortolke Love. Den fastslog ved Dom af 7. Maj 1873 en Fortolkning af D. L. 5—10—43, der gaar ud paa, at den nævnte Bestemmelse giver Grundejeren udelukkende Ret til ud for sin Grund at drive Aalefiskeri ved Benyttelse af Aalegaarde, og at ingen er berettiget til at lægge Hindringer i Vejen for Udøvelsen af denne Ret ved med Ruser eller Garn, som ere indrettede til Aalefiskeri, at drive dette Fiskeri ud for en anden Mands Grund saa vidt, som Grundens Beskaffenhed tilsteder Anlæg af Aalegaarde. Det er altsaa et reelt og formelt Forbud imod alt Aalefiskeri ud for den paagældende Ejers Grund, for saa vidt Grunden er af en saadan Beskaffenhed, at der kan anlægges en Aalegaard. Det er indlysende, at det er en endnu videregaaende Fortolkning end den, som gøres gældende i Henhold til den Bestemmelse, vi nu have i § 3 i Loven af 5. April 1888, og jeg tror ikke, at der vil være noget vundet ved at vende tilbage til denne Ordning. Jeg tror fremdeles, at den fornuftigste Maade at komme til en Ende med dette meget omdebaterede Spørgsmaal, vil være at vedtage nogenlunde med mere eller mindre Modifikation det, som den nuværende Kommissions Flertal er enig om.

Jeg skal endnu blot tilføje, at da vi begyndte Forhandlingen om dette Forslag, havde jeg god Tro til, at der var lyse Udsigter for at komme til en ny Fiskerilov, men jeg maa indrømme, at denne Tro er bleven ret betydelig svækket ved de sidste Par Dages Forhandlinger, idet der til min Overraskelse viser sig en betydelig større Modstand mod Forslagets Hovedbestemmelser, end jeg havde ventet. Men jeg er fremdeles af den Anskuelse, at der gøres Fiskerne Uret, hvis vi stille os saa stejlt over for de fundamentale Bestemmelser i dette Lovforslag, at vi derved blive nødte til at staa endnu nogle Aar paa den Lovgivning, vi i saa Henseende have. Jeg tror ganske sikkert, at Fiskerne i det store og hele ville erkende, at det foreliggende Forslag indeholder et ikke uvæsentligt Fremskridt fremfor den Lovgivning, vi

nu staa paa, og disse Fremskridt bør efter min Mening i Øjeblikket ikke forspildes. Jeg vil derfor fremdeles anbefale at se med lidt mere Velvillie paa dette Forslag, jeg tror, det er et meget godt og forsvarligt Forhandlingsgrundlag.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Frederiksen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til det Udvalg, der forleden Dag blev nedsat angaaende Lovforslaget om Fiskerilaan.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen, Fredag, Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 og 31. Januar 1896.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882 angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

Mødet hævet Kl. 4. 5'.